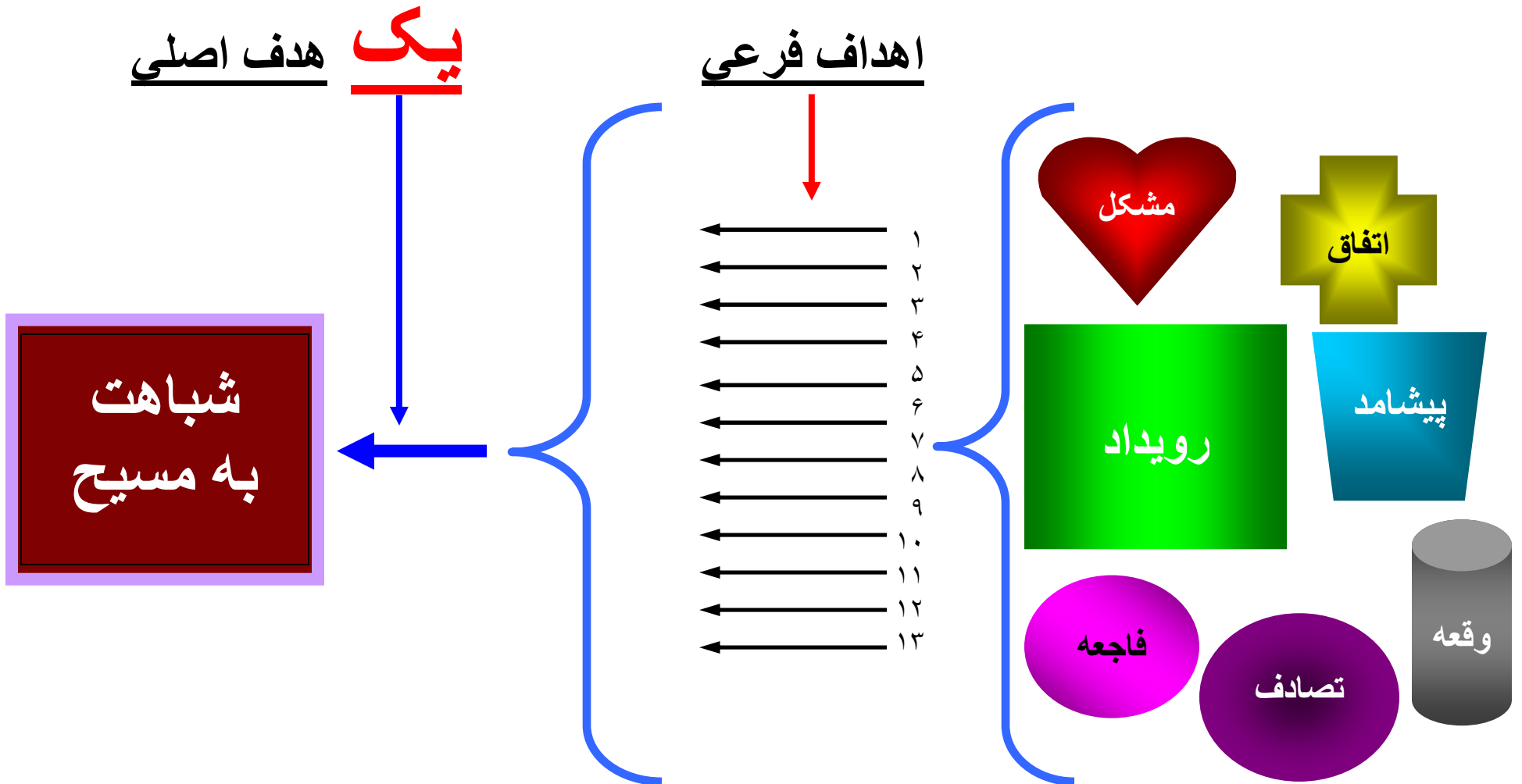
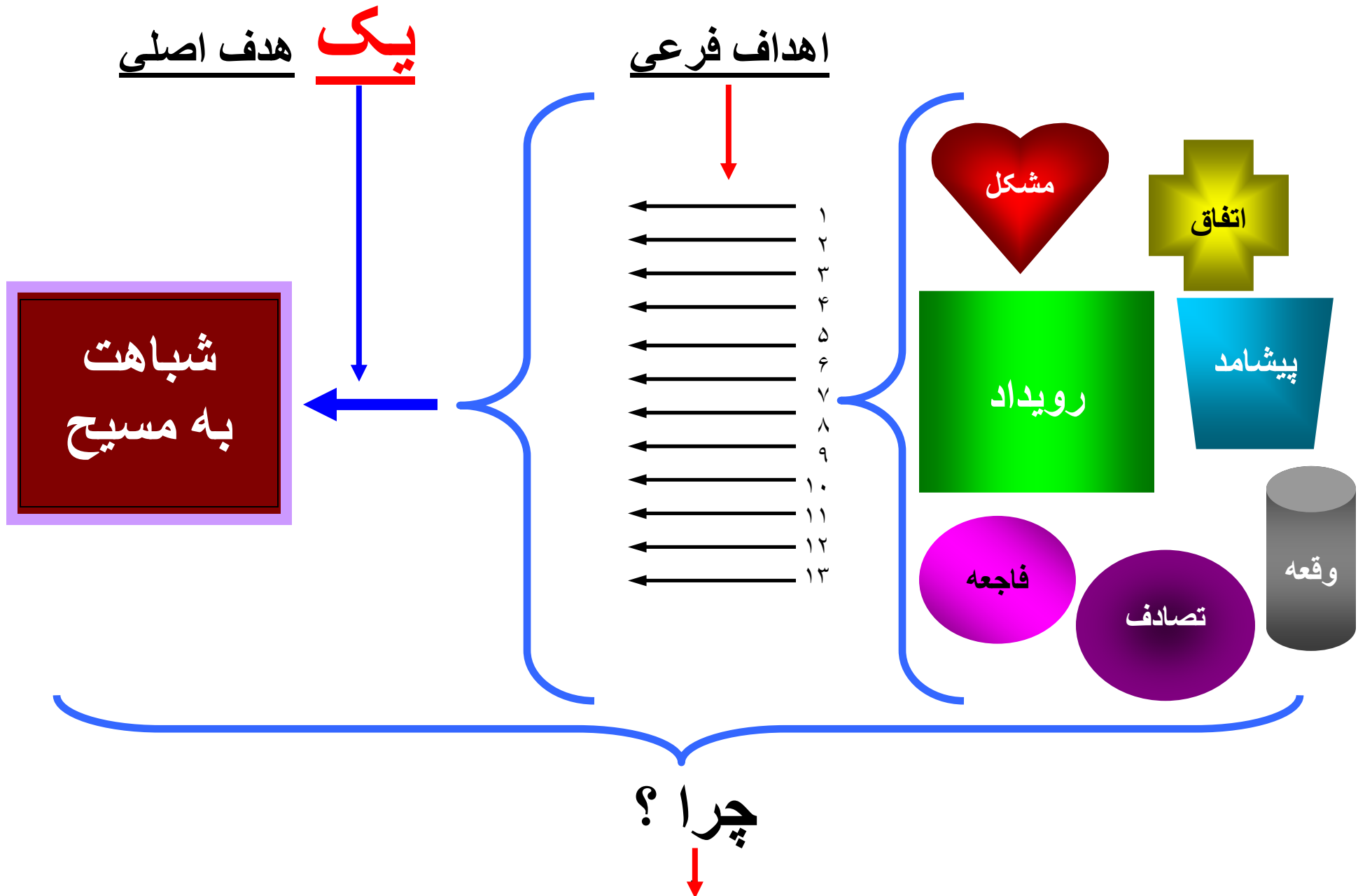

منظور و مقصود از هر آنچه در زندگی ما پیش می آید

منظور و مقصود از هر آنچه در زندگی ما پیش می آید

اول قرن‌تینان ۶ : ۱۹ و ۲۰ (هزاره نو)

۱۹ : "آیا نمیدانید که بدن شما **معبد روح القدس** است که در شماست و آن را از خدا یافته اید، و

دیگر از آن خود نیستید؟"

۲۰ : "به بهای **گران خرید** شده اید، پس خدا را در بدن خود تجلیل کنید."

"آیا نمیدانید که دیگر از آن خود نیستید؟"

۱. ما برای خدا آفریده شده ایم (منظور و مقصود و استفاده خدا) و نه برای خودمان.
۲. نتیجتاً از هر چه در زندگی ما پیش میاید باید برای منظور و مقصود خدا استفاده کنیم.

رومیان ۸ : ۲۸ و ۲۹ (هزاره نو)

۲۸: "می دانیم در حق آنان که خدا را دوست می دارند و بر طبق اراده او فرا خوانده شده اند،

همه چیزها با هم برای خیریت در کار است."

۲۹: "زیرا آنان را که از پیش شناخت، ایشان را همچنین از پیش معین فرمود تا به شکل یسرش در آیند، تا او فرزند ارشد از برادران بسیار باشد."

"همه چیزها با هم برای خیریت در کار است."

هر چه **خوب** و یا **بد** بنظر ما میرسد را خدا برای **خیریت** (برای کامل شدن - شباهت مسیح) **بکار** میگیرد.
« **خیریت** ← **شباهت مسیح** »

"بر طبق اراده او فرا خوانده شده اند"

اما به شرط آنکه همه چیز را از دیدگاه خدا (طبق اراده او - مطابق با کلامش) بنگریم، و خواست او را نیز (طبق اراده او - مطابق با کلامش) در همه چیز جویا شویم.

متی ۶ : ۹ و ۱۰ (ترجمه قدیم)

۹: «پس شما به اینطور دعا کنید: «ای پدر ما که در آسمانی، نام تو مقدس باد.»

۱۰: «ملکوت تو بیاید. اراده تو چنانکه در آسمان است، بر زمین نیز کرده شود.»

«اینطور دعا کنید:»

۱. عیسی میگوید شما اینها را از خدا بخواهید:

«ملکوت تو بیاید:»

۱. مالکیت و رهبری تو بر همه چیز «بیاید».

(مالکیت و رهبری تو بر همه چیز در زندگی من ایجاد گردد)

۲. من خدا را مالک و رهبر خود و همه چیز در زندگی خود میکنم.

«اراده تو چنانکه در آسمان است، بر زمین نیز کرده شود.»

۱. اراده خدا در آسمان کاملاً اجرا میشود.

۲. اما اراده خدا در زمین (یعنی در زندگی فعلی من) کاملاً اجرا نمیشود.

۳. میگوئیم که میخواهیم خواست خدا را کاملاً (همیشه) انجام دهیم.

اول قرن‌تین ۱۵ : ۱۹ (هزاره نو)

۱۹: "اگر تنها در این زندگی به مسیح امیدواریم، حال ما از همه آدمیان رقت انگیزتر است."

۱. نظر ما مسیحیان نباید تنها به زندگی فعلی ما باشد، بلکه به یاداش هائی باشد که در زندگی بعدی نصیب خود میکنیم.

۲. امید ما نه تنها انجام خواست خدا در این دنیا است، بلکه همچنین به نخایر برکات الهی است که در نتیجه آن، در زندگی بعدی خدا بما خواهد داد.

متی ۶: ۱۹ تا ۲۱

۱۹: «بر **زمین** گنج میندوزید، جایی که بید و زنگ، زیان می رسانند و دزدان نَقَب می زنند و سرقت می کنند.»

۲۰: «بلکه گنج خود را **در آسمان** بیندوزید، آنجا که بید و زنگ زیان نمی‌رسانند و دزدان نَقَب نمی‌زنند و سرقت نمی‌کنند.»

۲۱: «زیرا **هر جا گنج توست، دل تو نیز آنجا** خواهد بود.»

۱. **پادشاهای** نیکوکاری ما مسیحیان را، خدا میگوید در زندگی **بعدی** به ما خواهد داد.

۲. هر چه در این دنیا **نسبیب ما** مسیحیان میشود (چه خوب و چه بد) را **باید تنها** برای **استفاده خدا** منظور بداریم، و پاداش کار های نیکوی خود را در زندگی **بعدی** خود، **سرمایه اندوخته خود بداریم.**

۳. **برکات** داده شده بما مسیحیان در **این دنیا** (حتی آنچه **تنها برای مصرف ما**، بما داده شده) ، **صرفاً** برای **پیشبرد ملکوت خدا منظور شده**، و نه برای رضای خودمان.